

Maar ik mag niet langer bij al deze twisten stilstaan.

Om echter ook het goede, dat zijne tijdgenooten in Hofstede vonden, tot zijn recht te doen komen, teken ik nog op, dat men ten hoogste zijne verdiensten waardeerde omtrent de Oost-Indische kerk (zijn boek «Oost-Indische kerkzaken» verscheen te Rotterdam in 1779 en 1780, naar aanleiding zijner in 1773 met goud bekroonde verhandeling) en dat hij een man heette van kloek verstand, van uitgebreide wetenschappelijke kundigheden, en van een bijzondere begaafdheid om met menschen om te gaan, alsmede van een onbegrijpelijken invloed op kerk en staat... de vraagbaak voor velen en eene glansrijke ster, die ontelbaren meenden dat zij volgen moesten, om de rechte koers te houden en voor schipbreuk veilig te zijn (1).

Hofstede kwam in 1749 hier van Oostzaandam en overleed 27 Nov. 1803. Hij was rijk door zijn huwelijk en dit werpt op zijn hoogmoedig gedrag tegen Nozeman, die voor zijn groot huisgezin met de pen nog iets trachtte te verdienen, een ongunstig licht. Hij woonde in de Boompjes en ligt begraven in den Trans van het Choor der Groote Kerk, No. 212, waar zijne vrouw Ignatia Maria Visch reeds bijna 30 jaar vroeger ter ruste was gelegd.

Le Sage ten Broek (hij woonde bij de Oosterkerk, later op den Cingel) overleed 20 Jan. 1823 en werd begraven in het Hoog Choor der Groote Kerk n°. 80 (predikantenkelder), waar sedert 5 Febr. 1799 de asch zijner huisvrouw Anna van Brievingh rustte (2).

(1) Vgl. o. a. Gladius en Harderwijk s. v.

(2) In de R. d. V. van 22 Oct. 1787 vindt men opgeteekend dat hij wegens zijn gedrag bij de onlusten op 23 April l.l. van zijn Professoraat vervallen is verklaard. Ook schijnt zijne «aanhoudende absentie uit deese stad» reden tot ontevredenheid gegeven te hebben.

In het archief onzer Gemeente bevindt zich, behalve enkele stukken betreffende zijn proces, een dichtstuk «Kroon der Gerechtig-